

Olie til Tærskning, og jeg vil gerne sige, at det er en af Aarsagerne til den nuværende Petroleumregulering, at man har ment det nødvendigt for alle Tilfældes Skyld at lægge en lille Reservebeholdning op for at sikre, at vi dog, selv om Olie ikke mere kommer ind i Landet, til Oktober havde nogen Olie til Tærskning. Selvfølgelig vilde der ikke, da vi ikke har store Beholdninger, kunne lægges saa meget hen, som der sædvanlig bruges, men der er altsaa dog en Beholdning. Hvis vi ikke faar mere Olie, vil der ikke være mere at fordele, og saa vil det ærede Medlems Haab ikke kunne gaa i Opfyldelse. Men vi maa jo alle ønske, at Forholdene ikke bliver af en saadan Art, at det for vort økonomiske Liv saa nødvendige Brændselsmateriale udebliver.

Kragh: Det har glædet mig, at det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) rettede det Spørgsmaal til den højtærede Minister, som han rettede angaaende Forstaaelsen af disse Ord i § 1: „i Medfør af derom i hvert enkelt Tilfælde fastsatte særlige Regler“, og det har ogsaa glædet mig, at den højtærede Minister klart og tydeligt har udtrykt, at det ikke er Meningen gennem denne Lov paa nogen som helst Maade at gribe ind i Enkeltheder vedrørende Rationeringen af Vand rundt omkring i Kommunerne, saafremt saadan Rationering maatte af Kommunalbestyrelsen skønnes at være nødvendig. Det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen) var ganske sikkert, som den højtærede Minister ogsaa erkendte, inde paa det rigtige Spor, naar han udtalte, at her er naturligvis Tale om en ny Side af de Bestræbelser, som saa kraftigt udfolder sig for at indføre Besparelser, ikke mindst med Hensyn til Forbruget af Brændselolie. Jeg kunde da tænke mig, at naar denne Lov er vedtaget, og saadanne Indskrænkninger maatte vise sig nødvendige, kunde Initiativet dertil udgaa fra den Institution — Brændselolienævnet —, der foretager Rationeringen af Brændselolie, ad den Vej, at dette Nævn ganske simpelt bestemte, at det Kvantum Olie, som maatte bruges til Vandproduktion, skulde ganske væsentligt indskrænkes. Initiativet til at lade denne Lov blive effektiv vilde da ikke udgaa fra Kommunalbestyrelserne, men derimod fra Brændselolienævnet. Med den Bemyndigelse, som dette Nævn aabenbart har, maa man forvente en saadan Udvikling af Sagen, og derved er der vel intet

at gøre. Men det synes mig, at naar den højtærede Indenrigsminister nu erklærer, at Ordene „i Medfør af derom i hvert enkelt Tilfælde fastsatte særlige Regler“ overfor Spørgsmaalet om Vand skal forstås saaledes, at selve Rationeringsbestemmelserne skal vedtages af Kommunen og godkendes af Indenrigsministeriet, maatte lignende Principper, hvor ogsaa Brændselolienævnet havde Initiativet, kunne gennemføres med Hensyn til andre Nødvendighedsartikler, som produceres ved Hjælp af Olie, og da i første Række med Hensyn til Elektricitetsforbruget omkring i Kommunerne. Thi er Kommunalbestyrelserne det rette Forum at indanke Rationeringen for, naar Spørgsmaalet er om Vand, vil ganske sikkert de kommunale Elektricitetsudvalg, Kommunalbestyrelserne altsaa, ogsaa være det rette Forum at indanke Spørgsmaalet om Elektricitetsforbruget for. Det er klart nok, at ogsaa paa dette Omraade, hvor Talen er om Produktion af Vand ved Hjælp af Olie, maa det nedsatte Nævn have Afgørelsen af, hvor stort et Kvantum der kan stilles til Disposition, og jeg synes, dette ganske kan sidestilles med den Indfyldelse, som dette Nævn bør have paa, hvor stort et Kvantum Olie der kan stilles til Raadighed for anden Produktion, altsaa ogsaa Elektricitetsproduktionen. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig, i Tilslutning til den Opfattelse, som han har af dette Spørgsmaal, og som jeg ganske kan slutte mig til, at ændre den Opfattelse, han aabenbart maa have af, hvad der paa andre Omraader i Kommunen og da først og fremmest paa Elektricitetsomraadet er den hensigtsmæssigste Maade at foretage Rationering paa, saaledes at man overfor anden Produktion og ogsaa overfor Elektricitetsproduktionen gav Olienævnet den samme Beføjelse, som man agter at give det overfor Vandproduktionen, Beføjelse til at bestemme, hvilke Kvanta der i det hele kan stilles til Kommunens Disposition, men derefter gav Kommunalbestyrelsen Beføjelse til at træffe nærmere Bestemmelser med Hensyn til, efter hvilke Principper Rationeringen skulde foretages. Jeg tror, at hvis noget saadant kunde blive gennemført, vilde det blive hilst med den allerstørste Tilfredshed Landet over, og jeg føler mig overbevist om, at kunde den højtærede Minister stille i Udsigt at ville optage en Overvejelse heraf og eventuelt søge denne Overvejelse ført til et Resultat i Retning af det, jeg